

מקרה

בחורה יפהפיה, לבושה היטב, בעלת זוג עיני שקד-ענקיות, עצמות לחיים בולטות, ואף ארוך, מסתובבת בימים אלה ברחובות, ניגשת אל בני אדם ומבקשת מהם: "תן לי לירה!"

היא כבר גמרה את חצי אנשי דיונוגוף, והיא ממשיכה להתפשט הלאה והלאה, וכל מי שהיא תיגש אליו בימים הקרובים, כדאי לו לא לטרב לה, ולתת לה את מבוקשה. הכסף דרוש לה למטרה נעלה: היא צריכה לקצר את האף שלה. הוא ארוך מדי.

★ ★ ★

לא תיקון - רק שינוי!

בחורה היא רליה להב, שחקנית הסקס מספר אחד של התיאטרון הישראלי. יש לה קול סקסי, גוף סקסי, מבט סקסי, ובתור שחקנית-סקס היא צריכה לפתות את כל גברי התיאטרון הישראלי או תגידו בעצמכם: איך אפשר לפתות את התיאטרון העברי עם אף כזה ארוך?

היא עברה כבר את התיאטרון החיפאי, היא הופיעה כבר בקאמרי, היא פיתחה את **בומבה צור** בחיילי האמיץ שוויק, ויותר היא לא יכולה להמשיך ככה.

"כבר לפני חמש שנים רציתי לעשות ניו תוח", היא מספרת, "הצרה היא שמצד שמאל האף שלי בסדר, אבל מצד ימין הוא נורא, וכשאני מצטלמת, אני צריכה תמיד ל-

אחי

אותיות גדולות כל התורמים והנדבנים. מצויים בפנקס הזה **אחשיק**, תרצה אתר, רחל מרכוס, דוקטור גיי מדר, שמעון לוי, יענקלד בן-סיי רה, שאול אברהמון, דוד של חדי זה, ואריה מכולת, שהוא בעל חנות. לא כולם נותנים לה לירה, אבל לא איי כפת לה. אם משהו רוצה לתת יותר מ לירה, שיתן. עינה ואפה אינם צרים בה ביחוד האף, שהוא רחב מאוד.

בני אמדורסקו, למשל, אמר לה: "למה לך לירה? קחי חמש!" היא לקחה. ספורט זה ספורט, לא? גם **בומבה צור** אמר לה "למה לך לירה?" אבל ההמשך של מה שהוא אמר היה משמח: "את בחורה עובדת, לא? למה את צריכה לקחת נדבות?" הוא לא הבין את העוקץ. היא מסבירה. גם **אשר הבקין** לא הבין ואמר: איזה לירה? מה פתאום לירה? אני בשביל לירה מקבל הרבה דברים!"

★ ★ ★

לא שיכור - רק כסף?

בבעלת חנות-חזויות שלה לא הברי נה את העוקץ. היא ניגשה אליה ואמרה לה: "תני לי לירה!" בעלת חנות-חזויות שאלה למה לה לירה, ודליה אמרה שהיא צריכה את זה בשביל האף.

"תבואי בעוד חודש-חודשיים, כשהמיתון

מי מוכן לתרום לירה כדי לשפר את האף הזה?

עם עוזר קוטנר במסדרון התיאטרון

עם בומבה צור, "החייל האמיץ שוויק"

עם שמעון בר, "מסיבת יום הולדת"

עם זמירה חן, "אסתר המלכה"

יגמרי, אמרה לה בעלת החנות. יש די הרבה אנשים בלי הומור, שאינם מבינים את הרוח הספורטיבית שלה. גיום השישי בדיונוגוף, למשל, היא לא הצליחה לעבור, שלא תבלבל את המוח, שאין זמן אליה. איזה אנשים! היא לא מבינה אותם. "אני באמת לא שונרתית", טוענת להב בהתלהבות. "כל מה שאני רוצה, זה הכסף!" כדאי לתת לה. כי בסוף, אחרי שהאף שלה ייעלם, היא תעשה לכל הנדבנים מסי בה, ותרשה להם להסתכל ולנגוע במה ש ישאר ממנו.

במשך זמן רב היא היתה חברתו של **יורם גרוס**, שהתגרש מאשתו אלינה. היא היתה חברתו של **תום בל**, השחקן האנגלי. היא חברתו של **רון חוליון**, והיא היתה חברתם של במאים שונים ואנשי תיאטרון שונים. ועם האף החדש, החברות שלה עם כל החברים תפרח עוד יותר. בינתיים יש לה כבר מאה עשרים ושלוש לירות, שנתרמו על ידי כל אנשי התיאטרון הוורוד. הערב הפורה ביותר שלה היה כש ערכה סיבוב במועדון מסמון דוד, והחוגגים של החלונות הגבוהים.

הרבה חברים, למה שלא תקחי מהם כסף?"

★ ★ ★

הפנקס פתוח - והיד רושמת!

ההצעה מצאה חן בעיניה, והיא מיד התיחלה לבצע אותה. כבר באותה מסיבה היא הרוויחה עשרים לירות, בתוכן עשר לירות שניתנו על-ידי שני אנשים בלבד. "אני רואה את זה כספורט. זה לא ב רצינות. ואני לא מבקשת מאנשים שהם לא חברים. רק מחברים." העניין הוא, ש אין לה כמעט אנשים שהם לא חברים שלה. כולם חברים.

היוהר לא להצטלם מצד ימין. או עמדת לעשות את הגיטוה, ופתאום קיבלתי תפקיד בהצגה תל-אביבית של מועדון התיאטרון או דחיתי את זה. "ובכלל, אני לא רוצה לתקן את האף. אני רק רוצה לעשות בו שינוי." אבל השינוי הזה, למרות שהוא רק שינוי ולא תיקון, עולה אלף חמש מאות לירות, והיום, כשהמצב הכלכלי כל-כך קשה, קשה להשיג אותן.

"כל העניין התחיל במסיבה אצל **אלברט כהן** ירות **מנזה**", היא נזכרת. "דיברנו על האף שלי, והם אמרו לי: יש לך כל-כך

● **ח"ב אגודת ישראל שדמה לורנץ**, לעתונאית זיוה יריב: "כל אורח תורם למדינה כפי יכולתו - החופשיים תורמים את גופותיהם, והדתים תורמים את המוסר."

● **זיוה יריב**, על הנ"ל: "הפיתרון הוא לנתח את האנשים בעודם בחיים, וכך למנוע את חילול המת."

● **העתונאי עמוס קינן**, על נשיא צרפת, שארל דה-גול, ועל הפילוסוף הצרפתי ז'אן-פול סרט: "אני מקנא מעומק הלב ב אופוזיציה שיש לה שלטון כזה, ובשלטון שיש לו אופוזיציה כזאת."

לקאריירה משקית-לכלית. ● גירסה משלו על מקורותיו הכספיים של ים-שחור יש לדובר מפא"י **אביטל מוסינזון**: "מה כולם מתפלאים מהיכן השיג סכומי כסף ענקיים? הוא פשוט הפריש ממשכורתו כל חודש עשרים-שלושים לירות, וצבר אותן בקופת חיסכון."

★ ★ ★

פסוקי השבוע

● **דויד בן-גוריון**, בסכמו את ביקורו בגרמניה: "זה היה יום גדול בשביל גרמניה."

של **רינה בן-מנחם**, שהתפרסמה לפני שנים בספריה הסנסציוניים, כדוגמת הדוק איס, ושנטשה את הכתיבה לטובת הציור. ● עיסקת הפרדסים דוקא גרמה נחת לכדורג' לן הפועל תל-אביב, **שמעון (שים) בן יהונתן**. במיוחד עניין אותו חלקו של **מנחם ים-שחור** בעיסקה, שכן הוא אינו מחבב אותו ביותר. הסיבה: בזמנו עבד שים כנהג בבנק הפועלים, והיה זה דוקא ים-שחור שפיטר אותו, לאחר שרשיר נז נשלל לשנה. ספורטאים רבים בהפועל ראו אז בצעו זה נקמה באגודתם, שסירבה להחזיר את ים-שחור להנהלה, לאחר ש סיים את הקאריירה הספורטאית שלו ועבר

את קבר רחל, את מיגדל דויד ואת מסגד עומר. כשחזר הביהה החל לצקת דגמים כאלה כמו ידיו, ושנה לאחר מכן, כשהלך, שוב בלחית הוריו, לתערוכה במוזיאון בצלאל, נטל עימו פסלון אחד והגניבו אל בין המוצגים בתערוכה. "לא היה אז קץ לשמחתי", סיפר השבוע, "כשמצאתי את קהל מבקרי המוזיאון מתבונן בפסל שלי ומתייחס אליו כאל מוצג של ממש." ● תערוכה אחת שתיפתח בשבוע הבא בכפר האמנים עין-הוד תתרום בודאי תרומה נכדה לציור הישראלי, אך היא קשורה ב הפסד ישיר לספרות הישראלית. כי התכשי טים והציוורים שיוצגו בה הם פרי עבודתה